

Poučna priča: Čovjek koji se stidio svoje supruge

<"xml encoding="UTF-8?">

Poučna priča: Čovjek koji se stidio svoje supruge

(U ime Allaha Milostivog Samilosnog)

Ovaj događaj nam je ispričao poznati kardiolog dr. Halid El Džebir. Priču nam je prenio na jednom od svojih predavanja.

Savjetujem vam da je pročitate, jer ćete u njoj naći pouku!

Jednog utorka sam operisao dvoipogodišnjeg dječaka, a već u srijedu je on bio zdrav i živahan. Međutim, u četvrtak, u 11:15, a dobro sam zapamtio taj dan, uslijedio je šok kada mi je dotrčala jedna od medicinskih sestara i izvijestila me da je dječak prestao disati i da je njegovo srce prestalo sa radom. Otišao sam do djeteta i počeo sa masažom njegovog srca. To sam radio oko 45 minuta, a za sve to vrijeme srce nije pokazivalo znakove života. Nakon toga, Allah je dao da srce počne kucati pa smo se zahvalili Uzvišenom Allahu. Potom sam krenuo obavijestiti porodicu o dječakovom stanju. Znae već kako je teško prenijeti loše vijesti o bolesniku njegovoj porodici, ali je to, ipak, neophodno. Potražio sam dječakovog oca, ali ga nisam pronašao, pa sam vijesti saopćio njegovoj majci: "Srce vašeg djeteta je stalo zbog krvarenja u grlu. Ne znamo šta je uzrok tom stanju pa pretpostavljamo da je njegov mozak prestao sa radom."

Šta mislite kako je majka reagovala? Je li počela vrištati i plakati? Da li nas je okrivljavala za to?

Ne, ništa od toga. Rekla je samo: "elhamdulillah" i otišla.

Nakon 10 dana, dječak se počeo pomjerati pa smo zahvalili Allahu i obradovali se da je mozak zdrav. Međutim, srce je ponovo stalo nakon 12 dana zbog istog krvarenja. Ponovo sam uradio masažu srca u trajanju od 45 minuta, ali ono više nije radilo. Stoga smo njegovoj majci saopćili da, po našem mišljenju, ovog puta nema nade za njega. Majka je odgovorila dovom:

"Gospodaru naš, ako je hajr u njegovom ozdravljenju, Ti ga ozdravi!"

Međutim, srce je opet počelo kucati. Poslije toga, srce je još 6 puta prestajalo sa radom i uz

Allahovu pomoć je svaki put iznova počelo kucati.

3 mjeseca je dječakovo stanje bilo stabilno i samo što je počeo da se pomjera kad ono iz njegove glave počeo da curi gnoj u velikim količinama, kako nikad prije nisam vidio. Stoga smo njegovoj majci rekli da neće preživjeti ovu nesreću koja ga je zadesila. Majka je samo rekla: "elhamdulillah", i otišla.

Poslije smo dječaka premjestili na neurološki odjel, gdje se nastavilo njegovo liječenje. Nakon tri sedmice, Allahovom voljom, zaustavljeno je curenje iz dječakove glave, ali je on i dalje bio nepokretan.

Poslije dvije sedmice, dječak je dobio trovanje krvi, a njegova temperatura je dostizala 41,2 stupnja Celzijusa. Opet sam se obratio njegovoj majci, kazavši joj da je mozak njenog sina u velikoj opasnosti i da je u jako teškom stanju. Majka je samo strpljivo odgovorila: "Elhamdulillah! Gospodaru naš, ako je hajr u njegovom ozdravljenju, Ti ga ozdravi."

Potom sam prišao provjeriti stanje drugog dječaka koji je ležao pored ovog koji je u kritičnom stanju. Drugi dječak je imao temperaturu od 37,6 stupnja Celzijusa, a njegova majka je vikala: "Doktore, doktore! Moj sin ima povišenu temperaturu. Umrijet će." Rekao sam joj da pogleda kako je strpljiva majka od onog dječaka koji je u još težoj situaciji, a ona mi je samo odgovorila:

"Ona nije pri čistoj svijesti." Tada sam se sjetio Poslanikovih a.s., riječi: "Blago strancima."

U posljednjoj sedmici mjeseca aprila, saznali smo da je zatrovanje krvi izliječeno, ali je dječak odmah poslije toga zadobio tešku upalu plućne pleure, koja je zahvatila i cijelo područje oko pluća. Zbog toga sam bio prisiljen da otvorim njegova prsa, pa je njegovo srce bilo izloženo i nezaštićeno. Opet sam rekao dječakovo majci da po našem mišljenju nema nade za poboljšanje njegovog stanja, a majka je, po običaju, odgovorila samo: "elhamdulillah".

Poslije toga je prošlo više od 6 mjeseci, a stanje dječaka se nije mijenjalo. Ne govori, ne čuje, ne vidi, ne pomjera se, ne smije se, a njegova prsa su otvorena. Svi su mogli vidjeti njegovo srce dok kuca. Majka je sve vrijeme bila sa njim pažljivo nam pomagala oko previjanja i drugih stvari.

Znate li šta se desilo poslije? Šta očekujete da će se desiti sa djetetom koje je dobilo sve pomenute bolesti? Šta očekujete od majke koja gleda svoga sina na smrtnoj postelji i koja ne može učiniti ništa za njega osim da dovi Allahu za njegovo ozdravljenje? Allahovom voljom, dječak je u potpunosti izliječen. On sada hoda i trči kao da ga nikad nikakva bolest nije zadesila.

Kasnije sam doživio nešto što me rasplakalo. Godinu i pol nakon što je dijete napustilo bolnicu, bio sam u operativnom odjelu kada me jedan kolega obavijestio da me neki čovjek sa ženom i dvoje djece žele vidjeti. Otišao sam da vidim o kome se radi, kad tamo stoje čovjek, žena i

dijete o kojem sam vam govorio. Dječak sada ima 5 godina. Izgleda jako dobro. S njima je bila i beba od 4 mjeseca. Obradovao sam im se, pa sam oca, u šali, upitao: „Je li ovo 13. ili 14. dijete (mislivši na bebu)?“ On me pogledao, nasmješivši se blago i odgovorio mi: „Ovo nam je drugo dijete, a prvo nam je dijete ono koje si operisao i koje je prošlo sve one nedaće, a dobili smo ga nakon 17 godina čekanja.“

Više se nisam mogao kontrolisati i oči su mi se napunile suzama. Potom sam uzeo ovog čovjeka za ruku i povukao ga u svoju kancelariju da nasamo porazgovaramo.

Upitao sam ga: „Ko je tvoja žena koja je imalo toliko strpljenja da se onako pažljivo brine o vašem djetetu, a kojeg je dobila nakon 17 godina neplodnosti?“

Odgovorio mi je: „Vjenčali smo se prije 19 godina, i za sve ovo vrijeme nikada nije propustila noćni namaz, osim iz šerijatskog razloga. Nikad nisam čuo da ogovara nekoga ili da prenosi tuđe riječi ili da laže. Uvijek me lijepo ispraća kada negdje krenem, a sa dobrodošlicom me dočekuje. Sve svoje poslove obavlja dosljedno i s ljubavlju i pažnjom.“ Na kraju mi se povjerio: „Doktore, zbog tog njenog lijepog ponašanja i odanosti, stidim se i pogledati je.“ Rekao sam mu: „Ona to zaista zaslužuje.“

Braćo i sestre!

Vjerovatno se divite ženi i njenoj strpljivosti, ali znajte da je ovakva vjera u Allaha uistinu moguća i da je ovakvo oslanjanje na Allaha (tevekul) moguće. Stalno obavljanje dobrih djela će učiniti vjernika postojanim i opskbit će ga strpljivosću prilikom iskušenja. Sve je to uspjeh koji dolazi od Gospodara i Njegove milosti.

:Kaže Uzvišeni

وَلَنَبْلُوَنَّكُمْ بِشَيْءٍ مِّنَ الْخَوْفِ وَالْجُوعِ وَنَقْصٍ مِّنَ الْأَمْوَالِ وَالْأَنْفُسِ وَالثَّمَرَاتِ وَبَشِّرِ الصَّابِرِينَ * الَّذِينَ إِذَا أَصَابَتْهُمْ مُصِيبَةٌ قَالُوا إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاغِبُونَ * أُولَئِكَ عَلَيْهِمْ صَلَوَاتٌ مِّن رَّبِّهِمْ وَرَحْمَةٌ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُهْتَدُونَ

Mi ćemo vas dovoditi u iskušenje malo sa strahom i gladovanjem, i time što ćete gubiti imanja i živote i ljetine. A ti obraduj izdržljive, one koji, kada ih kakva nevolja zadesi, samo kažu: "Mi smo Allahovi i mi ćemo se Njemu vratiti!" Njih čeka oprost od Gospodara njihova i milost; oni su na Pravome putu!

(El Bekare; 155-157)

Kaže Allahov Poslanik a.s.,

"Znaj da je pobjeda sa strpljenjem, da je utjeha sa žalosti, i da je s teškoćom olakšanje. Neka zna svako onaj koga je zadesila kakva nevolja, da je ona iskup za grijehе koje je počinio, i ne zadesi vjernika briga, tuga, niti uznemirenje, a ni ubod trna a da mu Allah zbog toga ne oprost ".grijehе

